

měnku, které má býti vydražitelem převzato, jen pokud bude uhrazeno z rozdělované podstaty. Leč, jak vyplývá z ustanovení §§ 211, 214 a zejména 225 ex. ř. jest o ocenění břemene výměnku, které má býti vydražitelem převzato jen, pokud bude uhrazeno rozdělovanou podstatou (§ 150 ex. ř.), rozhodnouti teprve v řízení rozvrhovém podle výsledku odhadu a nemá ocenění to místa při ustanovení dražebních podmínek (Vysvětlivky ze dne 3. prosince 1897 čís. 25.801, Min. věst. čís. 44 při § 163 ex. ř. a Neumann kom. k § 163 ex. ř. strana 577). Rekursní soud tudíž nepochybil s hlediska právního, vypustiv uvedený odstavec (V.) z dražebních podmínek, ano nebylo jinak docíleno v tom směru dohody všech účastníků, tudíž i všech zúčastněných věřitelů (§§ 152 poslední odstavec a 163 ex. ř.).

Čís. 12454.

K zápisu dobrovolného zrušení veřejné obchodní společnosti do rejstříku není třeba svolení berní správy podle § 290 zákona ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n. Žádost berní správy, by byl odepřen výmaz firmy veřejné obchodní společnosti pro daňové nedoplatky, nebrání rejstříkovému soudu, by nevyhověl opovědi výmazu, jsou-li splněny ostatní podmínky.

(Rozh. ze dne 17. března 1933, R I 199/33.)

Vyřizuje opověď výmazu firmy veřejné obchodní společnosti z rejstříku uložil rejstříkový soud veřejným společníkům firmy, by se do čtyř týdnů vykážali potvrzením berní správy o tom, že proti výmazu firmy nečiní námítky, jinak že bude návrh na výmaz zamítnut. **D ů v o d y:** Podle § 290 zákona o přímých daních ze dne 15. června 1927 čís. 76 sb. z. a n. a čl. 4 § 290 prováděcího nařízení ze dne 20. prosince 1927 čís. 175 sb. z. a n. jest potřebí k zápisu dobrovolného zrušení podniku zvláštní dani výdělkové podléhajícího, by se podnik vykázal průkazem příslušného vyměřovacího úřadu, že nemá námitek proti zrušení podniku. Zakročující firma se ve své žádosti o výmaz tímto průkazem nevykázala a berní správa na dotaz soudu svolení odepřela vzhledem k daňovým nedoplatkům. Muselo proto zakročující firmě býti uloženo, by svolení berní správy v přiměřené lhůtě prokázala. **R e k u r s n í s o u d** napadené usnesení potvrdil. **D ů v o d y:** Ke správným stavu věci a zákonům vyhovujícím důvodům napadeného usnesení dodává se jen ještě toto: Podle § 290 zákona ze dne 15. června 1927 čís. 76 sb. z. a n. jest k dobrovolnému zrušení podmětu podrobeného zvláštní dani výdělkové zapotřebí svolení příslušného vyměřovacího úřadu. Z toho následuje, že jen vyměřovací úřad jest povolán k posouzení otázky, zda jde o subjekt podléhající zvláštní dani výdělkové, čili nic, nemůže však tuto otázku řešiti soud. Právem proto uložil rejstříkový soud stěžovatelům, by vykážali potvrzení berní správy o tom, že proti výmazu firmy nečiní námitek.

N e j v y š š í s o u d zrušil usnesení nižších soudů a vrátil věc rejstříkovému soudu, by o opovědi výmazu firmy věcně rozhodl.

D ů v o d y:

Rekurenti napadají usnesení rekursního soudu, jímž bylo potvrzeno usnesení prvního soudu, z důvodu neúplnosti řízení a nezákonnosti. Onen důvod není opodstatněn předpisem § 46 (2) zákona ze dne 19. června 1931 č. 100 sb. z. a n., a nelze k němu přihlížeti, nelze však upříti dovolacímu rekursu oprávnění, pokud vytyká napadenému usnesení nezákonnost. Nemůže být překážkou vyřízení opovědi výmazu firmy veřejné obchodní společnosti, o niž v tomto případě jde, z toho důvodu, že společnost dobrovolně byla zrušena, okolnost, že berní správa k dotazu rejstříkového soudu žádala, by výmaz nebyl povolen, poněvadž firma dluhuje na daňových nedoplatcích 72.727 Kč, a neprávem uložil rejstříkový soud firmě, pokud se týče jejím veřejným společníkům, by se vykázali ve stanovené lhůtě potvrzením berní správy, že nemá námitek proti žádanému výmazu, s odvoláním na předpisy § 290 zákona ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n. a čl. 4 § 290 prováděcího nařízení ze dne 20. prosince 1927, čís. 175 sb. z. a n. První soud přehlédl a s ním i rekursní soud potvrdivší jeho usnesení, že v tomto případě jde o výmaz firmy veřejné obchodní společnosti, která podléhá jen v š e o b e c n é dani výdělkové, nikoli zvláštní dani výdělkové, a že se proto na ni nevztahují předpisy § 290 zák. č. 76/27 sb. z. a nař. Podle tohoto předpisu se vyžaduje k dobrovolnému zrušení podniku svolení berní správy jen u podniků podléhajících z v l á š t n í dani výdělkové. Otázka, který subjekt podléhá takovéto dani, není ponechána posouzení vyměřovacího úřadu, jak mylně za to má rekursní soud, nýbrž je vyřešena uvedeným zákonem, který v třetí hlavě § 68 v odstavcích I až III vypočítává jednotlivé podniky zvláštní dani výdělkové podléhající, mezi nimiž však veřejná obchodní společnost není uvedena. Tato podléhá všeobecné dani výdělkové, jak vychází na jevo z předpisů §§ 46, 264 čís. 1 téhož zákona, a z prováděcího nařízení k § 46 odst. 1 a 2 (5) čís. 175/27 sb. z. a n. K dobrovolnému zrušení veřejné obchodní společnosti nepředpisuje zákon čís. 76/27 sb. z. a n. svolení berní správy, a o zajištění dávky z majetku podle § 8 zákona čís. 134/20 sb. z. a n. tu nejde. Příčilo by se také zásadě pravdivosti rejstříkové, kdyby měl trvati v rejstříku zápis firmy, jež ve skutečnosti již obchody neprovozuje, poněvadž odhlásila živnost, a odhlášení to bylo živnostenským úřadem vzato na vědomí. Nevyžaduje-li zákon k výmazu takovéto společnosti z rejstříku svolení berní správy, nemůže ani žádost berní správy za odepření výmazu pro daňové nedoplatky rejstříkovému soudu brániti, by nevyhověl opovědi výmazu, jsou-li ostatní předpoklady, a to tím méně, an takovýto výmaz o sobě není s to, by ohrožoval zájmy státu, poněvadž mu za podmínek § 264 čís. 1 zák. čís. 76/27 sb. z. a n. za nedoplatky všeobecné daně výdělkové, předepsané společnosti, ručí společně a nerozdílně její veřejní osobně ručící společníci, nehledíc ani k předpisům čl. 112, 146 a násl. obch. zák. Je proto dovolací rekurs, pokud uplatňuje důvod nezákonnosti, opodstatněn, a bylo napadené usnesení a zároveň i usnesení prvního soudu zrušiti a uložiti rejstříkovému soudu, by věcně vyřídil opověď.